

Missionen - Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 9.

September.

1911.

Danmark.

Efteraarsmøderne i Danmark.

Da vi i sidste Nummer meddelte angaaende disse Møder, mente vi, at for Fyens Bedkommende vilde dette Møde blive afholdt enten i Kinge eller Svendborg; men nu har det vist sig af flere Narfager, at det er bedst ikke at holde Mødet paa nogen af de to nævnte Steder, men derimod i Odense paa Missionshotellet, hvor vi havde det i Fjor. Tiden er usforandret, fra den 15de—17de September. Første Møde Fredag Aften Kl. 8.

Med Hensyn til Efteraarsmødet i Aalborg, da bliver det paa samme Sted og Tid som omtalt i forrige Nummer, nemlig i Salen „National“, hvor vi før har haft et lignende Møde, og fra den 22de—24de September. Første Møde ogsaa her Fredag Aften Kl. 8.

Lad mange overvære disse Møder, og maa vi komme med Hjærterne beredte til at modtage det, som Herren i Ordet vil byde os. Maa vi bede om Regn paa den sildige Regns Tid, og Herren har lovet at sende os Regnshyl.
C. C. Jensen.

Bramminge.

Herren har ikke glemt sit Folk paa denne Egn; thi vi nyder daglig store Velsignelser fra det høje, og Himlens Dug vander den Sæd, som vi ved Guds Naade har faaet Lov til at udsaa.

Intet glæder os mere end at se Sjæle bundne for Guds Rige, enten de opvækkes fra Ligegyldighedens Søvn til et inderligt Liv og Samfund med Kristus, eller fra Verdens Lummel og Larm til en stille Ro, Fred og Glæde i den Helligaand.

Sabbaten den 19de August var en herlig Glædesdag. Søstrende fra Bramminge, Brorup, Bilslev og Listrup samlede da i Hølsted i Broder og Søster Paulsens gjæstfrie Hjem. Først blev 4 Sjæle begravne med deres Frelser i Daaben. (Siden den 27de Maj har jeg døbt 16 fra Bramminge, Hølsted og Omegn.) Vi havde da den Glæde, at Konferensens Formand var til Stede, og efter Sabbatsstolen, der overhøretes af undertegnede, og en Tale af Broder C. C. Jensen over Ef. 5, 23—32,

blev en Menighed organiseret. Som Grundlag var der 10 Søstrende til Stede, der allerede før havde tilhørt Menigheder andre Steder; disse stemte paa Optagelse af de øvrige hver for sig. Tallet blev i alt 40, nemlig 15 Brodere og 25 Søstre, der sluttede Pagt med Gud og hverandre om at bevare Guds Bud og Jesu Tro i Aandens Enhed og Fredens Vaand, som dem der ved Jesu Blod er kjøbt til det salige Haab, og har en Herre, en Tro og en Daab.

Efter at det var ordnet med Leder for Møderne paa de forskjellige Steder saavel som Sekretær, Kasserer, Revisorer og Forstander for Menigheden, bød Broder C. C. Jensen dem velkommen, som dette ikke var gjort med før i andre Menigheder. Den højtidelige Begivenhed sluttede med at fejre Herrens Husets hellige Anordninger, og Bøn om Herrens Velsignelse og Bistand.

Navnet paa den nye Menighed blev „Syvende-Dags Adventisternes Sydhjste Menighed“.

Zoruden dem, der blev optagen i Menigheden, var 8 kjære Sjæle til Stede, af hvilke vi haaber, de fleste snart vil erholde, Tro, Kraft og Naade nok til, at de ogsaa maa komme helt med paa Sandhedens Side.

I „Missions Efterretninger“ No. 7 stod, at undertegnede flytter til Varde, og at Søstrene Martha Hansen og Johanne Tøger skulde samarbejde med paa dette Sted. Broder C. C. Jensen og jeg var imidlertid der og saa efter Mødesal, men der var ingen at faa. Vi undersøgte da i Ribe, og Herren ledede det saaledes for os, at vi fik lejet Lokale og Lejlighed der, og det er Tanken at begynde med Foredrag der først i Oktober. Antagelig kommer dog kun en af ovennævnte Søstre med. Vi arbejder i Haab og Tro. Er der nogen, der har Slægtinge eller Venner paa ovennævnte Sted, som de søster, vi skulde besøge, da lad mig det vide. Vi vil være meget taknemmelige for Søstrendes Forbønner, ikke alene for Bærkets videre Udbredelse og Fremgang, men ogsaa for den nye Menighed, at alle maa gaa fremad og forblive tro indtil Enden, og at Herrens Land maa være med os alle til mange Sjæles Frelse.

Eders i Herren hengivne Broder

Bramminge den 21de August 1911.

P. Christensen.

En slikt Dreng kan antages i Lære straks. Den sanitære Fødevarerfabrik, Valdersgade 14, Kjøbenhavn K.

Til den danske Konferens.

Da jeg nu er ankommen til Norge igjen, ønsker jeg igjennem disse Linjer at sadtale min og min Familjes dybt sølte Tak til saavel Unionsforrets Bestyrelse, Læger og Betjening som i Særdeleshed den danske Konferens for den store Interesse, der er blevet beviist mig under min Sygdom derne i Sommer. Det hele forekommer os som en Drøm. Det var jo to meget uensartede Erfaringer, der i Aar mødte os paa vor Vej. Lige saa hurtigt som min Sygdom og dermed forenede triste Stunder overraskede os, lige saa hurtigt erfarede vi ogsaa Soffendes varme Hjertelag i de mange Hænder, som straks blev udrafte for at staa os bi. Det, som først forekom os saa mørkt og trist, har Herren forandret til den lysteste og hjæreste Erfaring, vi med Glæde kommer til at mindes hele vort Liv. Særligt har det tiltalt vore Hjerter, hvad den danske Konferens allerede har gjort ved at bestridde Udgifterne med vor Rejse til nærværende Sted og hvad den foreløbig agter at gjøre under mit Ophold her. At dette er usor skyltd, det ved jeg; thi jeg havde jo neppe begyndt min Virksomhed i Danmark, før jeg blev tvungen til at slutte. Men ligesom det er i alt Herren gjør — det ene passer ind i det andet, og det tjener alt sammen til vor Frelse, — saa og i denne Henseende. Naar vi i det fjuvnde har sluttet fra Sted til Sted (ca. 24 Gange), saa har Fristeren ofte kommet og sagt: „Hvorfor have alt dette Besvær. Hvorfor slaar du dig ikke til No et eller andet Sted eller rejser til Amerika, hvor du kan saa en Farm saa at sige for ingen Ting, og hvor du kunde have et stadigt og blivende Hjem for dig og din Familie. Skulde du t. Eks. blive syg og arbejdsudygtig, saa vilde du paa denne Maade snart være overladt til din egen Skjæbne og forglemt.“ Ja, saaledes taler Guds store Modstander for om muligt at fylde vore Hjerter med Tvivl. Oite maa vi nøjes med at kjæmpe med Troens Vaaben; men dersom vi er tro paa vor Post, saa vil Herren sørge for, at vi kan bringe Fristeren til Taushed ved at henvise til personlige Erfaringer, der tydelig skal bevise, at Guds Anklager er en Løgn. En saadan Erfaring har jeg nu gjort. Jeg behøver ikke længere at klynge mig til Troen alene, naar det gjælder Spørgsmaalet om, hvorvidt Herren vil staa sine Tjenere bi, naar de ved Sygdom eller lignende Grunde bliver nødsagne til at nedlægge sin Sigd paa Høstmarken. Jeg ved det af Erfaring. Jeg kan ved Jesu Side frejdigt udbryde: „Vig bag mig, Satan, du lyver ved al din mørke Tale.“ Ja, Gud er viskkelig god, og hans Vejse er sikre og vise.

Hvad min Helbred angaar saa er det over al Forventning. Vi bor for nærværende paa et af de sundeste Steder i Norge. Jeg opholder mig fra 5—7 Timer om Dagen i en dejlig Furukskov, gjennem hvilken den friskeste Luft vifter fra de norste Aaser, og hvor denne dejlige Sommers rige Sol spæder sit gyldne Tæppe omkring mig, efter som jeg selv behager. Jeg behøver ikke at tilføje, at de mange Velomthilsener, vi har modtaget, siden vi kom til Norge, har været os til stor Opmuntring. I det jeg endnu engang paa egne og Familjes Vegne sender vor inderlige Tak til alle vore kjære Soffende i Danmark, er det mit Ønske, at Herren rigelig maa belønne eder alle for al eders Venlighed og Velvilje, samt at vi maa saa Naade til altid at forblive „Sandheden tro udi Kjærlighed“ og en Gang samles der hjemme i den evige, gyldne Stad. Eders ringe Broder i Herren,

N. P. Nelsen.

Unionskolen i Skodsborg.

Tiden nærmer sig med hurtige Skridt, da Skolevirksomheden i Skodsborg atter skal begynde, og min Interesse for denne Sag er saa stor, at jeg føler mig opfordret til at sige et Par Ord derom. Med Glæde lader jeg ofte mine Tanker dvæle ved Skolen i det sidst henrundne Aar, de mange Velgjøelser, vi alle nød i hverandres Midte, og den Fremgang alle Eleverne uden Undtagelse gjorde. Mine Tanker har ogsaa fulgt dem siden. Af Rapporter og andre Beretninger har jeg lagt Mærke til, hvorledes Herren har været med de mange, der fra Skolen gif lige ud i Misfionsmarken og givet dem Held og Fremgang i deres Arbejde. Jeg spørger ofte i mit stille Sind: Hvor mange Elever mon vi skal faa paa Skolen i Aar? Dersom vi alle rigtig forstod Uddannelsens og Kundskabens Betydning, saa vilde ikke alene vore unge Mænd og Kvinder møde op, men mange af de ældre, som har haft eller ønsker at faa Del i Guds afluttende Værk paa Jorden, vilde saa vidt muligt komme. Der er heller ingen Tvivl om, at Herren ogsaa i denne Henseende gaar foran os for at muliggjøre det, som Tiden kræver. Aldrig i hele vor Skoles Historie har den været i Stand til at love saa meget, som den i de fleste Henseender kan gjøre i Aar. Foruden Broder Arnesen og Søster Møller, hvis Arbejde Eleverne ijen-nem flere foregaende Aar har vist, at de fatte Pris paa, saa saar vi i Aar foruden Søster Norheim, to Brødre til, som med beste Karakterer har bestaaet Eksamen Artium, nemlig Br. C. Wernickhoff fra Kristiania og Br. E. Hansen fra Kjøbenhavn. I Betragtning af foranstaaende og efter at have forviiset mig om, at Bibelundervisningen til min Glæde i Aar vil blive ledet af Br. Arnesen, betænker jeg mig ikke paa at sige, at vi i Aar har Udsigt til at faa en udmærket Skole. Haaber, at Antallet i Aar vil blive lige saa stort og om muligt større end sidste Aar.

N. P. Nelsen.

Norge.

Samar.

Grundet den vedvarende Tørke har de nu været nødsagne til delvis at indstille Virksomheden med Kurbadet her paa Samar. De har ellers haft rigeligt med Patienter hele Sommeren. Det var mig en stor Glæde at se, hvorledes denne Anstalt har uvidet sig, siden jeg for omkring elleve Aar tilbage forlod Samar. Da havde Br. Angel kun tre smaa Værelser, hvoraf det ene tjente som Bade- rum, Massagerum og — skal jeg sige Rentebærelse med. Et lidet Badekar af Træ og en Massagebænk var det væsentligste, han havde til sin Raadighed i flere Aar. Nu har han i alt otte Værelser med særskilt Afdeling for Damer og Herrer. Ikke sjældent kommer Patienter mange Mile borte fra for at faa Behandling, og det som er det gode ved det er, at de fleste af dem, som faar Behandling, bliver helbredet fra deres Lidelser. Da det længe har været kjendt af Folket her i vide Kredse, at det er en Syvende-Dags Adventist, som driver denne Anstalt, har det Held, hvormed Anstalten har været drevet, vakt en ikke lidet Opsigt, og den Fordom, som herskede imod os her paa Oplandene, er for en stor Del fjernet. Br. Angel, der for flere Aar tilbage sammen med sin Hustru solgte „Bibellæsninger“ og andre Bøger her paa Egnen, siger, at de føler det meget ansvarsfuldt at tage imod og behandle gamle Runder, der opbyttede af Præsternes ofte har raslet imod dem og sagt, at en Mand, som solgte en saadan Bog som nys nævnte, kunde aldrig være en Kristen. Det kunde virkelig ofte synes, som om de kom

Paa Skodsborg Badesanatorium er der Plads for en flink Sherke, ligeledes for en Stryggerke. Henvendelse til Forretningsfører Christensen.

for at blive overtydet derom. I hvert Fald tror jeg sikkert, at Herren styrer det saaledes, at de af egen Erfaring kan faa Rede derpaa.

En meget indflydelsesrig Fruen fra en nærliggende Bygd, hvor en Skolelærer og andre søgte at faa hele Bygden overbevist om, at en saadan Mand som Angel umuligt kunde være en Kristen, blev syg, og efter for-gjæves at have søgt Raad hos Lægerne blev hun i en beklagelsesværdig Tilstand efter eget Døst bragt til Dr. Angels Anstalt for at indlægges paa en længere Kur. Resultatet blev, at Fruen kom sig fra sin Sygdom. Hun skrev da en meget opsigtsvækkende anbefaling i et af Byens Blade, og da hun kom hjem, var der stor Spænding ikke alene for at se og høre om, hvorledes hun, der ved sin Afrejse maatte bæres paa Ambulance, nu kom spadserende paa egne Ben, men ogsaa for at høre, hvad hun havde at sige til Afgjørelse i det gamle Strids-spørgsmaal om, hvorvidt Dr. Angel var en Kristen eller ej. Fruen tog ved første Anledning til Orde og sagde: „Dr. Angels Familie er sikkert den første virkelige kristne Familie, jeg har haft Anledning til at være iblandt. Jeg sølle mig hjemme der, og de behandlede alle samvittighedsfuldt og kjerligt, og om de havde aldrig saa travelt, saa tog de altid Tid til Andagt.“ Det er selv-sagt, at dette Vidnesbyrd maatte have virket som kolbt Vand neover vore Modstanderes Ryg. Mange, som for over tolv Aar siden havde kjøbt af vore Bøger og med Forargelse kastet dem hen i en eller anden Krog, fandt efter Friens Raad disse Bøger frem og begyndte at læse dem.

Fleere andre interessante Ting kunde berettes om; men jeg har særskilt nævnt dette for at vise, at det er ikke alene Indholdet af vore Kolportørers Bøger, der drøstes, men Kolportørens eget Liv. Giv Gud, at alle vore Kolportører kunde forstaa det Ansvar, der følger med at arbejde for Gud!

N. P. N.

Jotland Menighederne.

I de sidste 3½ Maaned har jeg tilbragt min Tid med at besøge Konferensarbejderne, Menighederne og spredte Søskende i den nordlige og sydlige Del af Norge samt med at overvære det store, vellykkede Møde i Frie-densau, Tyskland.

Paa de forskellige Steder, som jeg har besøgt, har jeg haft Daab, Nadver og paa samme Tid påsætt de fornødne Forretninger samt fremholdt den dyrebare Sandhed om Frelse alene gennem Kristus. Disse Besøge har i særdeleshed været til stor Opmuntring og Troens Besyrkelse. Mange har modtaget en ny Inspiration og taget en nyere og fastere Bestemmelse om at fortsætte paa Himmelvejen.

I Stien, hvor jeg har virket gennem Vinteren, traf jeg Broder Waski, som var kommen op fra Forsgrund sammen med sine Tilhørere, og Broder Stene, som arbejder i Stien. Vi havde en meget høstidelig Daabs-handling. Fleere fremmede var til Stede, som jeg tror til et godt og varigt Indtryk, der vil hjælpe dem fremad paa Himmelvejen. Fem forenede sig med os ved denne Anledning. Der er fremdeles andre, som vi venter vil blive døbt i en nær Fremtid.

I Tromsø havde jeg ogsaa en velbesøgt Tid med Menigheden. En Aften gik vi udenfor Byen til et af-sides pænt og stille Sted ved Søen for at have Daab. Det var en meget hyggelig Stund, vi tilbragte der, idet to Personer blev begravne i Daabens Vand for at opstaa og vandre i et nyt Levnet.

I Nordland fandt jeg D. J. Olsen mere en almin-

delig optaget med sit Arbejde at besøge de spredte Søskende, Menighederne og holde Møder paa flere Ste-der. Han har allerede faaet Arbejdet godt organiseret, og jeg venter, at mange Sjæle snart vil blive indhøstet i den himmelske Lade. I Tromsø var vi saa heldige at finde en Butik, som vi lejede. Ved at rive ned en Lø-mervæg og en Vordvæg, vil vi faa et pænt og passende stort Lokale for offentlige Møder, samt Lokale for Me-nigheden og Menigheds-skolen. Broder Olsen vil fortsætte her med sin offentlige Virksomhed som han paabegynder i dette Lokale den 1ste Oktober. Søster Mathilde Larsen, som er hans Medhjælper, har allerede begyndt at besøge interesserede og paa samme Tid udbrede vor Litteratur i Tromsø. Søster Pauline Wit skal være Lærerinde ved Menigheds-skolen i Tromsø gennem Vinteren. Broder Agerthon Norheim vil nu rejse til Nordland for at op-tage Virksomheden der.

Paa Hadselen traf jeg ikke saa mange Søskende denne Gang, da flere har rejst til andre Steder for at søge Arbejde. Men de Søskende, som er tilbage, samles hver Sabbath til Bøn og Betragtning af Herrens Ord. Jeg havde ogsaa denne Gang en meget hyggelig og velbesøgt Stund med Søskende paa Hadsel.

Paa Lille Vandve havde vi flere vellykkede Møder, som var til fælles Opbyggelse og Troens Besyrkelse samt til Hjælp og Opmuntring for de mange fremmede, som besøgte Møderne. Søskende her er ved godt Mod, be-stemte paa med Herrens Hjælp at naa Maalet. De har en Menigheds-skole, som er vel i Gang under Søster Pauline Wits Ledelse. Søskende, lad os bede for Arbej-dene og Arbejdet i den nordlige Del af Norge, at mange Sjæle maatte vindes for Sandheden!

Jeg tilbragte en kort Tid hos Broder J. M. Nærem, Horten, og fandt ham optaget med sin Gjering. Han venter at faa flere Sjæle med sig.

Jeg besøgte ogsaa Broder A. D. Nærem, Sandesjørd. Han har haft rigtig mange til sine Møder gennem Som-meren og venter et godt Resultat som Frukt af sit Ar-bejde. Men han finder det lidt vanskeligt at finde et Lokale for offentlig Virksomhed, naar Teltet skal nedtages.

Broder Emery Lornh, som har været paa Skolen i Tyskland i tre Aar, og som nu har rejst til Abyssinien, rejste med mig og besøgte en Del af Menighederne, og han fremholdt flere Ting, som var af stor Interesse og Opmuntring for Søskende. I Kristiania havde vi et Afstedsmøde for ham, som jeg synes var meget hyggelig, og som jeg ved vil være et kjernt Minde for Emery, som han kan se hen til, naar han kommer til Abyssinien. Lokalet Bethel var pent dekoreret med Planter og Blom-ster. Brødre og Søstre, lad os erindre Broder Emery og Abyssinien i vore Bønner!

Det glæder mig at berette, at Gud har velbesøgt de forskellige Grene af Virksomheden i Norge i de fjuvndne Maaned, og lad os fremdeles vandre ydmygt for Gud, at han kan betro os endnu større Velsignelser.

Eders forbundne Broder i Sandheden,

Kristiania den 30de September 1911.

N. C. Bergesen.

De unge Brødre og Søstre, som ønsker at komme til Stodsborg til Foraaret — enten som Elver i Sygeplejen, Kjøkkenet eller som Stuepiger eller til andet Arbejde, anmodes om at skrive efter Blanket til Ansøgning inden 15de December d. A. Ansøgningerne skal være indsendt inden Nytaar.

Gnæpige til velkommet Plads i Kjøbenhavn — eget Bærelse (hos ikke Sabbatsholdere), lovses Sabbaten fri. Nærmere Oplysning hos Forretningsfører Christensen, Stodsborg.

Nordland.

Over Gang jeg har besøgt Nordland og har set de store lange Strækninger langs Kysten og de mange Der, der er beboet af Folk uden Gud og noget sandt og levende Haab for Fremtiden, saa kan jeg ikke komme bort fra det Ansvar, som hviler paa os som en Konferens ligesoverfor disse vore Medmennesker. Idet Byrden er blevet mig for tung, vil jeg nu i Skrift og Tale søge at taste en Del af Ansvaret over paa mine Troessøfrende med Spørgsmaal, om der ikke er flere, som vil rejse med vor Litteratur i Nordland? Vi behøver mindst 25 til at begynde med for at komme omkring i de forskellige Dalstrøg og Der. Vi har 3 Bogmissionærer i Nordland i Sommer, som har taget Bestillinger for op til Kr. 500.00 pr. Uge. Hvem vil nu sige: "Her er jeg, send mig!" Vær saa venlig at skrive til underteegnede eller A. G. Sandbeck.

N. C. Bergerfen.

Missionskolen i Skodsborg.

Gud vovede alt, da han bestemte sig for at give sin Søn for Synderes Frelse. Kristus forlod alt i Himlen, da han kom til Verden for at frelse Menneskene og gjenoprette alle Ting. Gud ønsker, at det samme Sindelag skulde være hos de troende. En Kristen maa derfor være villig til at give sig selv, sine Børn tilligemed sine Penge for at fremme Guds Sag og paastynde Herrens Tilfommelse. Men for at udføre et godt Arbejde i Herrens Vingård behøver vi Herrens Aand og god kristelig Uddannelse. Vi tror, at Verdens Ende er nær, og at Gud i den Afsedning har betroet os særskilte Sandheder og har pålagt os Ansvar for deres Udbredelse. Derfor bør vi lægge Vægt paa at opelste Missionsvirksomhed. Jeg vil derfor opmuntre alle unge Personer, som kan, til at rejse til Skodsborg Unionskole, som begynder den 1ste November, for at læse gennem Vinteren og berede sig for at udføre mere og bedre Missionsarbejde i Fremtiden. Skolens Maal er at uddanne Arbejdere til Missionen. Flere Missionsarbejdere er udgaede fra Skolen og arbejder nu flittig i en eller anden Gren af Virksomheden; men vi behøver mange flere Arbejdere for at fuldføre Gjerningen. Ingen, der søger sig kaldet til at tage Del i det herlige Værk, Gud har betroet os, bør holde sig tilbage i en saa alvorlig Tid som denne. Jeg ventet, at mange af Søfende i Norge vil benytte sig af denne Lejlighed til at uddanne sig til dygtige Arbejdere i Herrens store Vingård.

Alle Spørgsmaal vedrørende Skolen bedes stillet til Skolens Forstander, Erik Arnisen, Unionskolen, Skodsborg, Danmark.

N. C. Bergerfen.

Bogialget i Norge.

gaar fremad trods den Strejk og Lockout, som rammede Landet.

Flere nye Arbejdere gjør stor Fremgang. Nogle af dem, som begyndte i Sommer, opnaar Bestillinger paa omkring 200.00 Kr. pr. Uge.

Vore Arbejdere kan nu i Lighed med deres Kammerater i Nabolandene faa levere Bøger for 500.00 og op til 1000.00 Kr. paa en Uge.

For dette Resultat i et tyndt beboet Land blandt en fattig Befolkning skylder vi Herren Tak og Pris; thi han bøjer Hjertene som Vandbække og hjælper os. Ja, vor Styrke og Fremgang ligger i at stole paa Herren.

A. G. Sandbeck.

Canright om Syvende-Dags Adventisternes Virksomhed.

Det turde maasse interessere vore Søfende at høre lidt om D. N. Canrights Syn paa vor Virksomhed og dens Fremtidsudsigter. Man hører jo fra vore Sjendens Lejr saa meget om, hvorledes han i Aarevis har søgt at nedbryde, hvad han engang med Guds Hjælp var med at opbygge. Kan hende, han har begyndt at se det frugtesløse deri, eller har lært at sande Jesu Ord til Paulus: "Det vil blive dig haardt at stampe mod Braadden." Men hvad nu end hans Motiver har kunnet være i at skrive om os paa den Maade, som nedenstaaende viser, saa er det dog interessant at høre ham fra mere end en Side. I The Christian Standard, Cincinnati, for September 1906 skriver han om vort Samfund som følger:

"Mange indbilder sig, at Syvende-Dags Adventisternes Samfund er en liden lokal Affære, der snart vil blive til intet. Dette er en stor Fejtagelse. Medens det kan være sandt, at dette Samfund ikke har formet sig saa hurtigt som andre religiøse Samfund, saa er det dog alligevel et Faktum, at de for hvert Aar vinder flere Medlemmer end Aaret forud. Men mere end dette: de lægger en Grundvold for et stort og blivende Værk. De har ingen Tanke paa at ophøre med deres Virksomhed, men lægger derimod Planer til at mangedoble deres Bestræbelser, efter som Tiden gaar. . . . Saavidt mig bekjendt er der intet andet Samfund, der i Forhold til sit Medlemsantal paa langt nær kan maale sig med Syvende-Dags Adventisternes i at udbrede sin Litteratur. Aarlig følger de Millioner og atter Millioner af store og smaa Bøger over hele Jorden. De har en grundig Organisation, som gjør det muligt for dem at sætte ethvert Medlem i Arbejde fra det lille Barn til den gamle Bedstemoder. . . . Deres Virksomhed er saaledes organiseret, at den sætter enhver i Stand til at gjøre noget, selv om han eller hun er aldrig saa fattig eller ubidende."

C. B. Jensen.

En ung Søster, som er villig til at malke 4-6 Kjøer og hjælpe til ved alt forefaldende Arbejde, søges til 1ste November af J. Jørgensen, Vejstrupskov pr. Rolding.

Til 1ste November kan en Søster faa Plads paa Bjerum pr. Hvorupgaard, Danmark. Ligeledes kan 1 rast Dreng og 1 à 2 Karle faa Plads sammesteds.

P. A. Hansen.

En ung Pige (Landbo) kan for et Aar faa Plads i Jylland. Der er som Regel 3-4 Kjøer at malke, og vedkommende maa være villig til at udføre noget Udearbejde i Koe, Sø og Høsttiden. Henvendelse til "Bonde", Margrethevej 5, Kjøbenhavn-V.

Plads ledig. En ung dannet Mand i 20-Aarsalderen, helst fra Landet, som holder Sabbaten, kan straks eller til 1ste November antages som Elev i Sygeplejen paa Kurbadet, V. Torvgade 11, Bergen. Sammensteds kan en slikt Pige, der vil forestaa Basten samt hjælpe til med vegetarisk Madlavning, faa Plads.

J. A. Svendsen.